

дата на това мѣсто. Той търсилъ разни цвѣтове и бубулечни животинки, и намѣрилъ безцѣнния камъкъ. Усмивнато той го разглѣждалъ и говорилъ: „Ти винаги си благорасположена къмъ почитателя си, добра ми майко, природо! Ако той и не намѣрва, което търсилъ съ обичъ и ревностъ къмъ истината, то неще и дума, че ще намѣри нѣщо достойно за търсание.“ —

Той зель камъкътъ и са върналъ на кѣщи. „Какъ да тя скърши азъ тебе, необработено на природата дѣте?“ Хортувалъ той, „какъ да махна отъ тебе кората, която скрива блѣска ти?“ Благородното може да са оправи само съ благородното. Той очистилъ алмазътъ съ алмазена прахъ. Камъкътъ свѣтялъ найблѣскаво и са прочулъ навреть. —

Мждрийтъ приятель на природата зель облагоденния камъкъ и го занесълъ на добрия си и обиченъ царъ и му казалъ: „Азъ намѣрихъ туй драгоцѣнно порождение на природата и му отворихъ блѣска, сега го донасямъ на короната ти! Той е отреденъ за подобро украшение на Царскитѣ вѣнци.

Но Царьтъ попиталъ: „кое е подоброто украшение на Царския тронъ?“ И мждрийтъ мжжъ отговорилъ: „каквото е драгоцѣнниятъ камъкъ за Царския вѣнецъ, сжщо са добродѣтелнитѣ мжже за престола, които са около него, и за Царя, който ги почита.“ —

НАРОДЕН МУ И В. ТЪРНОВО